

NOU CONSUMARI CATALÀ (6) – Març – Abril

Recopilació i notes: Albert Figueras albertfigueras@yahoo.com

«Març marçot, acaba la visa, i la màster si pot»

Refrany verbívor de la banca popular

Els avis del país aconsellen: “Si no estalvies pel març, ja no estalviaràs”, dita de rima senzillota, però d’aplicació més aviat impossible ateses les característiques climatològiques de les nostres latituds: per fi, el tan anunciat fenomen de la primavera, surt del *Corte Inglés* i es dissemina per l’atmosfera bo i posant flors als prats i hormones al personal.

Nota 1.- Atenció, després del tòpic rigor hivernal, els dies s’allarguen i els vestits s’escurcen. Sortir de casa és sinònim de necessitar roba nova i desig de seure a les terrasses dels bars (sempre considerablement més cares que la barra). S’inicien els goigs de santa Felicitat (7 de març) per donar la benvinguda a la primavera.

Nota 2.- Torna a observar-se la paradoxa del desfasament o dissonància entre els aparadors de les botigues de roba i l’estació climatològica; això valida definitivament la llei dita de sant Eteri (4 de març) segons la qual “qui de primavera no es vesteix el mes de febrer, perd l’any enter” i és que, si no us heu espavilat a comprar la roba, hores d’ara només trobareu vestits d’estiu.

DIA 22 DE MARÇ – Sants Benvingut i Deogràcies

De desagraïts el món n’és ple. Davant d’aquesta constatació, la tant victorejada (per alguns sectors) Constitució Europea preveu dedicar aquest dia de març a fomentar l’agraïment per l’arribada de la primavera. La idea va partir de l’Associació Mediterrània del Turisme de Platja col·lectiu que, con les formigues feineres, durant l’hivern ha de viure de les vaques grasses de l’estiu anterior.

DIA 23 DE MARÇ – Sant Toribi de Mogrovejo (patró dels viatgers de primavera)

Aquest home bo de Mayorga (comunitat nacional de Castella i Lleó) va viure durant el segle XVII (s. II després d’Isabel). Era molt viatjat per l’època: va ser bisbe de Lima (Perú), terra gloriósament conquerida als inques assalvatjats que fou l’orgull de les castelles, l’alegria de les arque de la corona i assaonadora de les butxaques del virrei. Per celebrar-ho, les agències de viatges inauguren la temporada alta i les noves tarifes de l’any (que sempre acaben duplicant el valor del que anuncia la premsa).

Nota 1.- Aquest dia, vuit setmanes abans del casament, és quan el nuvi decideix desvetllar el destí del viatge de noces a la núvia: la Xina imperial. En primera (però “súper-baratet”). La núvia feliç també acaba de llençar la casa per la finestra i, enduta per un rampell, fa les paus amb les últimes tendències de moda casadora: portarà un xal vermelló per cobrir el *barvo* de l’escot (i ja posa espelmes per tal d’assegurar-se uns quants dies de sol que li emmelin el cutis hivernal).

Nota 2.- Arriba la santa setmana dels padrins, el palmó, la mona i els viatges. Com que els tortells amb ous durs no aportaven gaire benefici als pastissers, el gremi va optar per la xocolata (importada de les terres transatlàntiques per algun contemporani de sant Toribi), molt més cara que els tortells, però més addictiva (qualitat que tots els venedors desitjarien per als béns comprables, perquè assegura les vendes futures).

DIA 4 D’ABRIL – Sant Plató

Sant d’origen grec. Alguns el creuen més necessari que el Prozac, l’Armani, el Nike i altres marques que, com diu la mateixa paraula, marquen l’*status*. Cal remarcar que en aquest duel crònic, el sant

Plató opta més aviat per la paraula; en canvi, Prozac, Armani & Nike fan servir l'armament pesant de la publicitat (tendenciosa). No cal tenir gaire dots d'endeví per saber qui hi sortirà perdent.

DIA 23 D'ABRIL – Sant Llibre i Santa Rosa

Dia que tots els llibreters assegurin odiar... però, en el fons, és com quan finalment plou en època de seca: un tresor (fer l'agost fora de temporada, vaja). Pel que fa als escriptors, el sector està dividit entre els que signen i els que no signen: Els primers s'autoproclamen escriptors (mediàtics) i, els segons, diuen que no els molesta gens no signar tant com el veí (Nacho Vidal, Andreu Buenafuente o Linda Lovelace). Uns i altres menteixen.